

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qualificatoris, Et
Olim Complvti Sacræ Theologiæ Professoris. Opvs
Theologicvm, Iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Disseritvr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1670

Quæst. 4. An Deus se cognoscat ex creaturis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77011](#)

Disp. 24. De scientia, qua Deus se cognoscit. Q. 4. 5. 45

30 Sed dicunt Recentiores, et si relatio non connexionis ex se tantum determinaret ad apprehensionem simplicem termini, Deum tamen per illam ad iudicium determinari: quia sat est, tam relationem determinare Deum ad cognoscendum utique terminum, ut Deus, cuius intellectus non potest non quidlibet perfectissimo modo cognoscere, per eam determinationem inducatur ad cognoscendum ipsum terminum intuitivè & comprehensivè, atque adeò iudicatiue. Sed contra. Quia, semel admissa determinatione ex parte predicta relationis ad simplicem apprehensionem termini, doctrina Recentiorum tantum posset habere locum casu, quod talis apprehensionis est Deo impossibilis; nec posset ipse ad illam, sed solum ad iudicium determinari. Ceterum, cum simplex apprehensionis predicti termini sit Deo possibilis, ut disput. 23. quest. 3. ostensum est; nequicet ille in casu admisso per relationem predictam ad aliud genus cognitionis determinari: quia neque relatio, neque perfectio diuini intellectus aliud genus cognitionis exposcet. Addo, quando cognitionis fallibilis habitat per speciem alienam, ne apprehensione quidem simplici de obiecto eius egere Deum ad cognoscendum illam iuxta doctrinam a nobis traditam. in Pharo Scient. disput. 12. quest. 5. proposit. 2. Tametsi de phantasmate substituto pro tali obiecto aliquam saltem apprehensionem simplicem habere debeat.

31 Ex dictis in hac questione colligitur, Deum se ipsum in quoquis alio obiecto metaphysice secum conexo cognosci intuitivè titulo talis connexionis: non vero itidem in obiecto ad se alter, quam per talem connexionem, relato: tametsi nullum obiectum ad se relatum queat attingere, nisi se simul apprehendendo simpliciter, sive eodem actu, sive diversis iuxta dicta quest. illa 6. disput. 23. Addo, alter, quam titulo connexionis, quam creature habent cum Deo, & praescindendo ab illa, tot insuper modis cognoscere se Deum in creaturis, quot creature ipsas cognoscit in se iuxta dicenda disput. 25. vbi de modis istis speciatim agendum est.

QVAESTIO IV.

An Deus se cognoscet ex creaturis.

32 Cognoscere se Deum ex creaturis est cognoscere se cognitione orta ex cognitione creaturarum tanquam ex principio mouente, ab eaque subinde distincta, iuxta definitionem cognitionis vnius ex alio traditam disput. 23. quest. 7. Igitur negativam partem questionis absolute tradunt Herice disput. 4. de Scient. cap. 3. a. num. 21. Sfort. lib. 1. sive Theolog. num. 36. Alarc. tract. 2. disput. 2. cap. 2. Gasp. Hurt. disput. 2. de Scient. diff. 4. Arrag. disput. 18. sect. 3. subsect. 2. Ribaden. disput. 5. de Scient. cap. 4. & alij Recentiores. Affirmatim vero sequuntur Albiz disput. 3. de Scient. sect. 3. Ribas disput. 3. cap. 4. & quidam alij Recentiores.

Propositio 1.

Deus ex creaturis se cognoscit. Ex 33
creaturis, inquam, non formaliter, sed
tantum virtualiter.

Est dicere; intellectus diuinus per cognitionem creaturarum mouetur ad producendam virtualiter cognitionem Dei, quae ab ipsa creaturarum cognitione virtualiter distincta sit. Hac propositio ex doctrina tradita disput. 23. quest. 6. proposit. 2. & quest. 7. proposit. 3. constat. Ibi enim universaliter probauimus, Deum hac ratione unum quodvis obiectum ex alio cognoscere, quoties secundum cum primo essentialiter est connexum; qualiter creature cum Deo ipso connexae sunt. Recolatur doctrina ibi tradita. Vbi etiam argumenta ei opposita dilata sunt.

Propositio 2.

Cognitionis, quam Deus de se comparat ex creaturis, non abstractiuia, sed plenè, & perfectè quiditatua, sive intuitiuia est.

Quia, licet creature non inducant ex se ad cognitionem quiditatuum, sive intuituum Dei, ipsum tamen Deum non possunt non inducere; utpote cui alia cognitionis non plenè quidatua, sive intuitua repugnat. Recognoscere doctrinam datam loco citato, atque iterum repetitam questione precedente.

Propositio 3.

Deus ex cognitione creatæ infallibiliter secum connexa ut cum obiecto se etiam speciali titulo intuitivè cognoscit. Ex cognitione vero fallibili ad se vt ad obiectum relatæ relatione non connexionis non se cognoscit titulo talis relationis.

Constat etiam hæc propositio ex doctrina universalis loci sèpe citata. Ibi enim statuimus omnem relationem connexionis per cognitionem sui mouere, determinareque Deum ad cognoscendum suum terminum; relationem vero non connexionis minimè: tametsi hæc sine suo termino simpliciter saltem apprehensi cognosci non possit. De quo videtur, quæ ibidem dicta sunt, atque etiam questione precedente. Porro tot insuper modis cognoscit se Deus ex creaturis independenter ab earum connexione, quod ex se cognoscit creature iuxta dicenda disput. 25.

QVAESTIO V.

Vtrum Deus comprehensivè se cognoscet,
Et qua ratione.

36 Certe dogma est inter Theologos, Deum se comprehendere eo genere comprehensionis, quo